

U Z N E S E N I E

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Martina Piovartsyho a sudcov JUDr. Emila Bdžocha a JUDr. Viliama Dohňanského v trestnej veci obvineného **R. R. a spol.**, pre zločin nedovolenej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držania a obchodovania s nimi podľa § 172 ods. 1 písm. a/, písm. c/, písm. d/ Tr. zák. číslo 300/2005 Z. z. v znení zákona číslo 59/2009 Z. z. o dovolaní generálneho prokurátora Slovenskej republiky proti uzneseniu Krajského súdu v Trenčíne zo 16. júna 2011, sp. zn. 2 To 48/2011, na neverejnom zasadnutí 7. februára 2012 rozhodol

t a k t o :

Podľa § 382 písm. c/ Tr. por. dovolanie generálneho prokurátora Slovenskej republiky
sa o d m i e t a.

O d ô v o d n e n i e

Rozsudkom Okresného súdu Prievidza, sp. zn. 1 T 44/2010, zo dňa 23. marca 2011 bol obžalovaný R. R. uznaný za vinného v bodoch 1/ až 4/ rozsudku zo zločinu nedovolenej výroby omamných a psychotropných látok jedov alebo prekurzorov, ich držania a obchodovania s nimi podľa § 172 ods. 1 písm. a/, písm. c/, písm. d/ Tr. zák. na tom skutkovom základe, že

1/ v letných mesiacoch roku 2008 a v januári 2009 v meste P. asi 6-krát poskytol S. S. metamfetamín za cenu 200 Sk pri jednom predaji, pričom naposledy dňa 4. januára 2009 v čase okolo 04,45 hod. v meste P. odovzdal ako úhradu dlhu S. S. 0,19 gramov hydrochloridu metamfetamínu s obsahom metamfetamínu 41,5 % hmotnostných – 79 mg čistej látky, čo zodpovedalo 2 – 4 obvyklým jednorazovým dávkam pričom metamfetamín

je zaradený podľa zákona č. 139/1998 Zb. o omamných látkach, psychotropných látkach a prípravkoch v znení neskorších predpisov, do II. skupiny psychotropných látok,

2/ od presne nezistenej doby do mája 2009 v P. poskytol asi 6 – 7 krát V. S. metamfetamín, ktorý je zaradený podľa zákona č. 139/1998 Zb. o omamných látkach, psychotropných látkach a prípravkoch v znení neskorších predpisov, do II. skupiny psychotropných látok,

3/ od presne nezisteného času do 21. mája 2009 mal v P. v sklenenom pohári uskladnenú sušenú rastlinu rodu Cannabis (konope) o celkovej váhe 4,3 gramu S THC 0,3 až 0,4 % hmotnostných, čo predstavovalo 2 – 9 obvyklých jednorazových dávok, pričom konope podľa zákona č. 139/1998 Zb. o omamných látkach, psychotropných látkach a prípravkoch v znení neskorších predpisov patrí do I. skupiny omamných látok, dňa 21. mája 2009 časť tejto rastliny o váhe 1,503 gramu odovzdal v byte V. S. v P. na ulici C. X. V. S.,

4/ dňa 21. mája 2009 v P., v byte, ktorý mala v nájme V. S. na C. 8C/105, vyrábala metamfetamín, ktorý je zaradený podľa zákona č. 139/1998 Zb. o omamných látkach, psychotropných látkach a prípravkoch v znení neskorších predpisov, do II. skupiny psychotropných látok.

Za tento trestný čin Okresný súd v Prievidzi rozsudkom zo dňa 23. marca 2011, sp. zn. 1 T 44/2010, uložil obžalovanému podľa § 172 ods. 1, § 38 ods. 2 Tr. zák. nepodmienečný trest odňatia slobody vo výmere 4 (štyri) roky. Na výkon trestu obžalovaného zaradil do ústavu s minimálnym stupňom stráženia.

Na podklade odvolaní obvineného R. R. a okresného prokurátora Krajský súd v Trenčíne uznesením zo 16. júna 2011, sp. zn. 2 To 48/2022, rozhodol tak, že podľa § 319 Tr. por. odvolania obžalovaného a okresného prokurátora zamietol.

Proti vyššie uvedenému uzneseniu krajského súdu podal generálny prokurátor Slovenskej republiky písomným podaním 27. septembra 2011 (doručeným Okresnému súdu v Prievidzi 3. októbra 2011) dovolanie.

Dovolateľ sa ním domáhal, aby dovolací súd podľa § 386 ods. 1 Tr. por. vyslovil, že uznesením Krajského súdu Trenčín zo 16. júna 2011, sp. zn. 2 To 48/2011, bol porušený zákon v ustanoveniach, o ktoré sa podané dovolanie opiera, podľa § 386 ods. 2 Tr. por. napadnuté uznesenie krajského súdu zrušil a prikázal tomuto súdu, aby vec v potrebnom rozsahu znovu prerokoval a rozhodol.

V dovolaní poukázal na naplnenie dovolacieho dôvodu podľa § 371 ods. 1 písm. i/ Tr. por.

Pochybenie krajského súdu vidí v tom, že Okresný súd Prievidza, ako aj Krajský súd v Trenčíne konanie R. R. posúdili len ako zločin nedovolenej výroby omamných a psychotropných látok jedov alebo prekurzorov, ich držania a obchodovania podľa § 172 ods. 1 písm. a/, písm. c/, písm. d/ Tr. zák. a nie ako obzvlášť závažný zločin podľa § 172 ods. 2 písm. c/ Tr. zák. s poukazom na § 138 písm. b/ Tr. zák.

Krajský súd v Trenčíne svoje rozhodnutie čo do neuznania právnej kvalifikácie aj a ako obzvlášť závažný zločin podľa § 172 ods. 2 písm. c/ Tr. zák. s poukazom na § 138 písm. b/ Tr. zák. odôvodnil tým, že po formálnej stránke spáchanie skutku obžalovaným naplnilo znaky páchania skutku po dlhší čas (od letných mesiacov v roku 2008 do mája 2009), avšak samotná intenzita, resp. frekvencia, akou sa mal obžalovaný skutku dopustiť, nie je v takom rozsahu, aby dôkazmi bolo nepochybne preukázané, že obžalovaný po celý tento čas túto trestnú činnosť páchal, aby naplnila znaky trvania po dlhší čas.

Poukázal na znenie § 172 ods. 1 písm. a/, písm. c/, písm. d/, ods. 2 písm. c/ Tr. zák., podľa ktorého, kto neoprávnene vyrobí, kúpi, predá, vymení, zadováži, alebo prechováva po akúkoľvek dobu, omamnú látku, psychotropnú látku, jed alebo prekurzor alebo kto takú činnosť sprostredkuje a taký čin spácha závažnejším spôsobom konania, potrestá sa odňatím slobody na desať rokov až pätnásť rokov.

Zároveň poukázal aj na ustanovenie § 138 písm. b/ Tr. zák., podľa ktorého závažnejším spôsobom konania sa rozumie páchanie trestného činu po dlhší čas.

Dlhším časom sa rozumie časový úsek, ktorého dĺžka je ovplyvnená „intenzitou“ trestného činu, to znamená závažnosťou trestného činu z hľadiska výšky zákonom

ustanovenej trestnej s sadzby. Všeobecne pre všetky prípady nemožno vymedziť, aký čas sa považuje za dlhší. V prípade, ak pôjde o trestný čin s vyššou trestnou sadzbou, bude „dlhší čas“ kratší, ako pri trestnom čine s nižšou trestnou sadzbou. Podľa ustálenej praxe sa všeobecne za dlhší čas považuje doba šiestich mesiacov.

Krajský súd v Trenčíne svoje rozhodnutie čo do neuznania právnej kvalifikácie ako obzvlášť závažného zločinu podľa § 172 ods. 2 písm. c/ Tr. zák., s poukazom na § 138 písm. b/ Tr. zák. odôvodnil práve tou skutočnosťou, že po formálnej stránke by páchanie skutku obžalovaným naplnilo znaky páchania skutku po dlhší čas (od letných mesiacov roku 2008 do mája 2009), avšak samotná intenzita, respektíve frekvencia, akou sa mal obžalovaný skutku dopustiť, nie je v takom rozsahu, aby naplnila znaky trvania po dlhší čas, teda krajský súd posudzoval konanie páchatel'a pri zločine z hľadiska materiálnej závažnosti.

Tento postup však nebol na mieste, pretože výnimka z formálneho chápania kategórie trestného činu je podľa Tr. zák. stanovená len pri prečinoch a u mladistvých páchatel'ov. Z tohto dôvodu sa pri zločinoch aplikuje výslovne formálne ponímanie kategórie trestného činu.

Skutky, pre ktoré bol R. R. právoplatne odsúdený spáchal v letných mesiacoch roku 2008 až do januára roku 2009 a to šiestimi konaniami voči S. S. predajom metamfetamínu, do mája roku 2009 šiestimi až siedmymi konaniami voči V. S. zadovážením a poskytnutím metamfetamínu, ďalej výrobou metamfetamínu, jeho priebežným zadovažovaním počas daného obdobia a tiež prechovávaním rastliny konope.

Z uvedeného je zrejmé, že u R. R. nešlo o ojedinelú záležitosť, či krátkodobé prechovávanie psychotropných a omamných látok. Svoje opodstatnenie v tejto súvislosti má aj druh a kvalita týchto látok, predovšetkým metamfetamínu, ktorého dopady na zdravie užívateľ'ov sú vyššie ako u niektorých iných omamných a psychotropných látok.

Vyhodnotením týchto skutočností generálny prokurátor dospel k záveru, že aj intenzita konania obvineného, na nedostatok ktorej poukazuje krajský súd vo svojom rozhodnutí, bola v dostatočnej miere spôsobilá na to, aby konanie obvineného bolo možné posúdiť ako konanie páchané po dlhší čas. Obvinený sa konania, súvisiaceho so zadovažovaním, prechovávaním a distribúciou drog dopustil z časového hľadiska po dobu takmer jedného roka a z hľadiska

rozsahu išlo minimálne o 14 čiastkových skutkov, pričom v danom prípade je potrebné poukázať aj na druh a kvalitu týchto látok.

Tieto skutkové zistenia nasvedčujú tomu, že Okresný súd Prievidza i Krajský súd v Trenčíne konanie obvineného nesprávne posúdili len ako zločin nedovolenej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držania a obchodovania s nimi podľa § 172 ods. 1 písm. a/, písm. c/, písm. d/ Tr. zák. a nie ako obzvlášť závažný zločin podľa § 172 ods. 2 písm. c/ Tr. zák., s poukazom na § 138 písm. b/ Tr. zák. – po dlhší čas.

Takéto právne posúdenie konania obvineného má následne vplyv aj na použitie ustanovení pri ukladaní trestu.

Z uvedeného vyplýva, že obvinený R. R. svojím konaním naplnil zákonné znaky skutkovej podstaty obzvlášť závažného zločinu nedovolenej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držania a obchodovania s nimi podľa § 172 ods. 1 písm. a/, písm. c/, písm. d/, ods. 2 písm. c/ Tr. zák., s poukazom na § 138 písm. b/ Tr. zák. Krajský súd v Trenčíne založil svoje rozhodnutie na nesprávnom právnom posúdení zisteného skutku, čím vznikol zákonný dôvod na podanie dovolania v zmysle § 371 ods. 1 písm. i/ Tr. zák.

K neuznaniu právnej kvalifikácie konania obžalovaného pre obzvlášť závažný zločin aj podľa § 172 ods. 2 písm. c/ Tr. zák. s poukazom na § 138 písm. j/ Tr. zák. – na viacerých osobách, že obvinený mal poskytovať metamfetamín aj bližšie nestotožnenej osobe menom D. generálny prokurátor dospel k názoru, že v tejto časti dovolací dôvod podľa § 371 ods. 1 písm. i/ Tr. por. nie je daný, pretože dovolací súd správnosť a úplnosť zisteného skutku nemôže skúmať a meniť.

Prvostupňový súd v súlade s § 376 Tr. por. doručil dovolanie obvineného na vyjadrenie obvinenému R. R..

Obvinený R. R. v písomnom vyjadrení podanom prostredníctvom obhajcu uviedol, že dovolanie generálneho prokurátora nie je dôvodné a jeho odôvodnenie je v priamom

rozpore so skutkovou vetou rozsudku Okresného súdu Prievidza z 23. marec 2011, sp. zn. 1 T 44/2010.

Poukázal na to, že podľa skutkovej vety citovaného rozsudku okresného súdu mal trestný čin páchať v letných mesiacoch roku 2008 a v januári roku 2009 (bod 1/), od presne nezistenej doby do mája 2009 (body 2/ a 3/). Podľa jeho názoru preto nemohlo ísť o naplnenie znaku „po dlhší čas“ ako uvádza generálny prokurátor v podanom dovolaní. V bode 1/ išlo o letné mesiace roku 2008 a o mesiac január 2009 (teda s prestávkou v jesenných mesiacov roku 2008) a v bodoch 2/ a 3/ navyše časové hľadisko nemožno ani určiť pretože nebola presne zistená doba spáchania skutku, čo súd konštatoval i v enunciiate svojho rozhodnutia.

Ďalej namietol, že osoba menom D., na ktorej obžaloba založila právne posúdenie skutku aj podľa odseku 2 § 172 Tr. zák. nebola v konaní žiadnym spôsobom stotožnená, označená priezviskom a nebola ani vypočutá. Z tohto dôvodu nemôže byť naplnený zákonný znak „na viacerých osobách“. Poukázal i na to, že správnosť a úplnosť zisteného skutku pri dovolacom dôvode podľa § 371 písm. i/ Tr. por. dovolací súd nemôže skúmať ani meniť a v posudzovanej veci bol skutok preukázaný v nepresných črtách a detailoch, čo však nemôže byť na ťarchu obžalovaného.

Poznamenal, že v predmetnej veci skôr do úvahy pripadá podanie dovolanie v jeho prospech.

Z týchto dôvodov navrhol, aby najvyšší súd Slovenskej republiky dovolanie generálneho prokurátora odmietol.

Po tomto postupe predložil okresný súd dovolanie Najvyššiemu súdu Slovenskej republiky.

Najvyšší súd Slovenskej republiky zistil, že dovolanie proti napadnutému rozhodnutiu je prípustné (§ 368 ods. 1, ods. 2 písm. h/ Tr. por.), bolo podané oprávnenou osobou (§ 369 ods. 2 písm. a/ Tr. por.) a v zákonom stanovenej lehote (§ 370 ods. 1 Tr. por.). Dovolanie súčasne spĺňa podmienky uvedené v § 373 Tr. por., ako aj obsahové náležitosti uvedené v § 374 Tr. por.

Dovolací súd po preskúmaní spisového materiálu však dospel k záveru, že dovolateľom namietaný dovolací dôvod uvedený v § 371 ods. 1 písm. i/ Tr. por. v posudzovanom prípade naplnený nebol.

Podľa § 371 ods. 1 písm. i/ Tr. por. dovolanie možno podať, ak

rozhodnutie je založené na nesprávnom právnom posúdení zisteného skutku alebo na nesprávnom použití iného hmotnoprávneho ustanovenia; správnosť a úplnosť zisteného skutku však dovolací súd nemôže skúmať a meniť.

Z ustálenej judikatúry Najvyššieho súdu Slovenskej republiky vyplýva, že obsah konkrétne uplatnených dovolacích námietok musí skutočne vecne zodpovedať zákonnému vymedzeniu dovolacích dôvodov podľa § 371 Tr. por. Pokiaľ tomu tak nie je a podané dovolanie len formálne odkazuje na príslušné ustanovenie upravujúce dôvody dovolania, hoci v skutočnosti obsahuje argumenty mimo takto uplatneného dovolacieho dôvodu, ide o dovolanie, ktoré je potrebné podľa § 382 písm. c/ Tr. por. odmietnuť.

Treba uviesť, že dovolanie, ako mimoriadny opravný prostriedok v zmysle tohto ustanovenia, je určené k náprave právnych pochybení vo veci samej, pokiaľ tieto pochybenia spočívajú v právnom posúdení skutku alebo iných skutočností podľa noriem hmotného práva, nie však z hľadiska procesných predpisov. V praxi to znamená, že s odkazom na uvedený dovolací dôvod sa nemožno domáhať preskúmania skutkových zistení, na ktorých je založené napadnuté rozhodnutie. Naplnenie tohto dovolacieho dôvodu sa teda týka nesprávnosti právnej kvalifikácie skutku, ktorý je predmetom trestného konania a ktorý je v meritórnom súdnom rozhodnutí spravidla vyjadrený v tzv. skutkovej vete výrokovej časti rozhodnutia.

Z obsahu predloženého dovolania vyplýva, že generálny prokurátor v podanom dovolaní uvádzal skutočnosti, ktoré zo skutkovej vety rozsudku okresného súdu nevyplývajú.

Trestného činu nedovolennej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držania a obchodovania s nimi podľa § 172 ods. 1 Tr. zák. sa dopustí ten, kto neoprávnene a/ vyrobí, b/ dovezie, vyvezie alebo dá prepraviť, c/ kúpi, predá, vymení, zadováži, alebo d/ prechováva po akúkoľvek dobu omamnú látku, psychotropnú látku, jed alebo prekurzor alebo kto takú činnosť sprostredkuje.

Podľa odseku 2 citovaného ustanovenia spácha čin uvedený v odseku 1 ten, kto a/ a už bol za taký čin odsúdený, b/ pre osobu, ktorá sa lieči z drogovej závislosti, c/ závažnejším spôsobom konania, d/ na chránenej osobe, alebo e/ vo väčšom rozsahu.

Podľa § 138 Tr. zák. závažnejším spôsobom konania sa podľa písm. b/ rozumie aj páchanie trestného činu po dlhší čas a podľa písm. j/ na viacerých osobách.

Zo skutkovej vety rozsudku prvostupňového súdu je zrejmé, že obvinený mal skutky spáchať v letných mesiacoch roku 2008 a v januári roku 2009 (čiastkový skutok č. 1/), od presne nezistenej doby do mája 2009 (čiastkový skutok č. 2/), od presne nezisteného času do 21. mája 2009 (čiastkový skutok č. 3/) a 21. mája 2009 (čiastkový skutok č. 4/) teda skutky 1/ až 4/ mal páchať v podstate od letných mesiacov roku 2008 do mája 2009. Z časového hľadiska páchania skutkov obvineným, generálny prokurátor v podanom dovolaní správne v súlade s ustanovením § 138 Tr. zák. a ustálenou súdnou praxou poukázal na to, že „dlhším časom“ sa rozumie časový úsek, ktorého dĺžka je ovplyvnená „intenzitou“ trestného činu, to znamená závažnosťou trestného činu z hľadiska výšky zákonom ustanovenej trestnej sadzby a že všeobecne pre všetky prípady nemožno vymedziť aký čas sa považuje za dlhší. V prípade, ak pôjde o trestný čin s vyššou trestnou sadzbou, bude „dlhší čas“ kratší, ako pri trestnom čine s nižšou trestnou sadzbou a všeobecne sa za dlhší čas považuje doba šesť mesiacov. Na naplnenie tohto zákonného znaku možno po formálnej stránke preto usudzovať aj vtedy, ak ide aj o čas kratší ako šesť mesiacov.

Na túto zákonnú podmienku reflektoval aj krajský súd v dovolaní napadnutom uznesení, keď v odôvodnení konštatoval, že pokiaľ ide o páchanie skutku obvineným pod bodmi 1/ až 4/ prvostupňového rozsudku tieto by z časového hľadiska napĺňali znaky páchania skutku po dlhší čas (od letných mesiacov roku 2008 do mája 2009).

Splnenie zákonnej podmienky „po dlhší čas“ však samo osobe ešte pre záver o spáchaní trestného činu nepostačuje. Pre vyvodenie takého záveru je tiež potrebné, aby v tomto časovom období obvinený konal určitou intenzitou, ktorej objasnenie a následné ustálenie v skutkovej vete je nevyhnutné. Táto podmienka vyplýva aj zo samotného pojmu „po dlhší čas“, pretože je zrejmé, že v tomto časovom období musí byť páchaná pokračovacia, opakovacia alebo trvajúca Trestným zákonom vymedzená protispoločenská činnosť.

Vymedzenie tohto pojmu v zmysle § 138 Tr. zák. vyžaduje, aby počet jednotlivých útokov bol ustálený spôsobom, ktorý nevzbudzuje pochybnosti. Nemožno vychádzať z počtu útokov vyjadrených slovom „približne“ ani „asi“, ale ak sa nedá zistiť presný počet týchto útokov musí sa ustáliť počtom „najmenej“, ktorých počet sa nepochybne preukázal. Len tak možno v súlade so zákonom posúdiť intenzitu konania páchatel'a v súlade so zákonným znakom „po dlhší čas“ odôvodňujúcim použitie prísnejšej trestnej sadzby.

V posudzovanom prípade sa tak nestalo. V skutkovej vete intenzita konania obvineného, ktorú mal obvinený páchať po dlhší čas je ustálená len približne. Znenie skutkovej vety v bodoch 1/ a 2/ „...asi 6 – krát poskytol S. S.“, „...asi 6 – 7 krát V. S....“ relevantným spôsobom nevyjadruje koľkokrát mal obvinený konať nezákonným spôsobom po dlhší čas a tak znemožňuje prijatie záveru o naplnení zákonných znakov obzvlášť závažného zločinu, na ktorý v podanom dovolaní poukazuje generálny prokurátor. Navyše v bodoch 3/ a 4/ prvostupňového rozsudku obvinený 21. mája 2009 odovzdal V. S. tam uvedenú drogu (bod 3/), vyrábala metamfetamín (bod 4/), čo svedčí o jednorazovom konaní obvineného a nie o páchaní trestnej činnosti po „dlhší čas“, ktorého dĺžku z formulácie skutkovej vety v bode 3/ (od presne nezisteného času do 21. mája 2009) nemožno zistiť.

Rovnako tak ani prvá časť skutkovej vety čiastkového skutku v bode 3/ uvádzaného rozsudku nie je vymedzená tak, aby zodpovedala zákonným znakom obzvlášť závažného zločinu nedovolenej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držania a obchodovania s nimi podľa § 172 ods. 1 písm. a/, písm. c/, písm. d/, ods. 2 písm. c/ Tr. zák. Vyplýva z nej, že obvinený sa v nej popísaného konania dopustil od presne nezisteného času do 21. mája 2009 teda v čase, z vymedzenia ktorého nemožno zistiť či túto časť skutku páchal „po dlhší čas“.

Za toho stavu ani Najvyšší súd Slovenskej republiky nezistil zákonné podmienky pre iné právne posúdenie konania obvineného ako bol uznaný za vinného v pôvodnom konaní.

Najvyšší súd Slovenskej republiky zdôrazňuje, že z § 371 ods. 1 písm. i/ Tr. por. možno vyvodiť, že dovolací súd nepreskúmava skutkové zistenia, na ktorých je založené napadnuté rozhodnutie súdu, teda nepreskúmava ani neúplnosť skutkových zistení, ani nesprávne hodnotenie dôkazov a podobne. Rozsah jeho prieskumnej povinnosti je vždy

vymedzený len dovolacím dôvodom, pre ktorý je dovolanie podané. Prax Najvyššieho súdu Slovenskej republiky ako súdu dovolacieho dôsledne vychádza zo zásady, že trestné konanie je založené na princípe dvojinštančnosti. Dovolanie ani prostredníctvom tohto dovolacieho dôvodu nenahradzuje riadne opravné prostriedky, ani iné mimoriadne opravné prostriedky, ktorých uplatnením možno riešiť niektoré nedostatky v skutkových zisteniach. Skutkový stav je v prípade rozhodovania o dovolaní hodnotený len z toho hľadiska, či skutok alebo iná okolnosť skutkovej povahy boli správne právne posúdené, teda či sú právne kvalifikované v súlade s príslušnými ustanoveniami hmotného práva. Na podklade tohto dovolacieho dôvodu, teda nie je možné posudzovať a hodnotiť správnosť a úplnosť skutkového stavu v zmysle § 2 ods. 5 Tr. por., ani preverovať úplnosť vykonaného dokazovania a správnosť hodnotenia jednotlivých dôkazov podľa § 2 ods. 6 Tr. por., pretože to sú otázky upravené normami procesného práva a nie hmotným právom. Tento záver zodpovedá skutočnosti, že dovolanie je mimoriadnym opravným prostriedkom a rozhoduje o ňom najvyšší súd, kde nemožno znovu vytvárať, či zásadne meniť skutkové zistenia. Právna úprava spôsobu rozhodovania najvyššieho súdu predpokladá, že v tomto konaní nebude dokazovanie vykonané vôbec alebo len celkom výnimočne v značne obmedzenom rozsahu a zamerané výlučne na to, aby mohlo byť rozhodnuté o dovolaní (§ 379 ods. 2 Tr. por.).

Dovolací súd hodnotí skutkový stav pri rozhodovaní o dovolaní, ktoré sa opiera o dôvod dovolania podľa § 371 ods. 1 písm. i/ Tr. por. len z toho hľadiska, či skutok, z ktorého bol obvinený uznaný za vinného, bol v skutkovej vete rozsudku vymedzený tak, aby zodpovedal znakom skutkovej podstaty príslušného trestného činu.

Vychádzajúc z tejto právnej úpravy dovolací súd skúmal, či zistený skutkový stav bol správne právne posúdený, teda či skutok napĺňa znaky skutkovej podstaty uvádzaných trestných činov a či nedošlo k porušeniu iných ustanovení trestnoprávneho charakteru (napr. či neexistujú dôvody vylučujúce protiprávnosť skutku, zánik trestnosti a pod.).

Dovolací súd preto konštatuje, že skutková veta tak, ako bola ustálená, neobsahuje zákonné znaky obzvlášť závažného zločinu posúdenia ktorého sa generálny prokurátor podaným dovolaním domáha, a preto konanie obvineného bolo správne právne posúdené v súlade s príslušnými ustanoveniami hmotného práva len ako zločin nedovolenej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držania a obchodovania

s nimi podľa § 172 ods. 1 písm. a/, písm. c/, písm. d/ Tr. zák. číslo 300/2005 Z. z. v znení zákona číslo 59/2009 Z. z.

Na podklade týchto úvah Najvyšší súd Slovenskej republiky dospel k záveru, že dovolací dôvod podľa § 371 ods. 1 písm. i/ Tr. por. v posudzovanom prípade splnený nebol, a preto vo veci rozhodol na neverejnom zasadnutí spôsobom uvedeným vo výroku tohto uznesenia.

P o u č e n i e : Proti tomuto uzneseniu opravný prostriedok nie je prípustný.

V Bratislave 7. februára 2002

JUDr. Martin P i o v a r t s y, v. r.
predseda senátu

Za správnosť vyhotovenia: Mgr. Monika Ivančíková